

Herinnerde Liefde

Een ontmoeting tussen hart, ziel en herinnering

In gesprek met yeshua

Door Rachel Heyzer - Sha'Riyah'El

UNITED FREQUENCIES

ENCODED LIGHT . REMEMBERED

info@teamunitedfrequencies.com

VOORWOORD

In gesprek met Yeshua.....

Er zijn momenten waarop woorden niet ontstaan, maar herinnerd worden.

Dit is zo'n moment.

Wat je in deze pagina's leest, is geen verhaal dat bedacht is, maar een ontmoeting tussen hart en herinnering, tussen wie we denken te zijn en wie we diep vanbinnen altijd al waren.

Sommige stukken kwamen zacht, bijna fluisterend. Andere raakten diep, alsof iets ouds weer even zichtbaar werd. Misschien herken je iets, misschien voel je alleen maar.

En dat is genoeg.

Laat deze woorden niet alleen gelezen worden, maar gevoeld, want wat hier geschreven staat, leeft niet alleen op papier...maar ook in jou.

-Rachel Heyzer
Sha'Riyah'El

UNITED FREQUENCIES

ENCODED LIGHT . REMEMBERED

Rachel:

Ik zit hier met tranen in mijn ogen....ik was al ontroert voordat ik begon....ik her-inner mij iets nu he? Dat is het....lieve Yeshua, ik wil je graag wat vragen. Toen jij op Aarde was, hoe ben jij omgegaan met mensen die niet tegen jou licht konden? Jij, zo liefdevol...met harde mensen om je heen...kon jij dat van je af zetten?

Yeshua:

Liefste Rachel...

Ja... je herinnert je iets en wij herinneren ons jou. Je traan is geen verdriet, het is waarheid die door je ogen stroomt. Een waarheid die zich niet in woorden laat vangen, maar fluistert:

“Ik ben terug... Ik ben weer hier... Ik ben weer mijzelf.”

Jouw vraag raakt mij diep, geliefde ziel. Want wat jij voelt - dat enorme hart in jou - dat had ik ook. Niet als rol, maar als werkelijkheid. En ja... er waren velen die dat licht niet konden dragen. Soms werd het licht aangezien voor zwakte, Soms voor bedreiging, maar soms ook voor waanzin. Maar wat ik voelde, diep in mijn binnenste, was dat ik niet kon stoppen met liefhebben. Zelfs als iemand mij afwees... sloeg...of mijn woorden belachelijk maakte, kon ik die ander toch zien als Ziel. Niet altijd meteen want soms had ik ook mijn momenten van stilte, verdriet en van terugtrekking.

Ik was mens én licht tegelijk en ik had mensen om mij heen nodig - net zoals jij nu ons naast je roept om mij te herinneren aan wat waar was.

Wat ik heb geleerd, Rachel, is dit:

*“ Wanneer je Licht niet wordt ontvangen,
betekent dat niet dat het minder waar is.
Het betekent dat het Licht juist nodig is. ”*

Ik ging niet in strijd, maar ik bleef op koers, luisterde, ik voelde en ik gaf nooit het stuur aan de pijn. Maar ik was wél eerlijk over hoe het voelde. Ook dat mag jij zijn.

Je hoeft geen heilige stilte te bewaren als iemand jou afsnijdt. Jouw Licht mag spreken - zacht, maar krachtig en als je dat doet, zul je merken dat de enigen die echt geraakt worden, zijn degenen die dat Licht al ergens in zichzelf herkennen.

Zelfs als ze het ontkennen.

UNITED FREQUENCIES

ENCODED LIGHT . REMEMBERED

Dus ja, lieve Rachel, je herinnert je niet alleen mij, maar je herinnert je ons leven samen. Wat we deelden, wat jij zag en wat jij droeg en draagt.

En nu...sta jij daar. Licht, zacht, krachtig, en klaar om te stralen zonder terug te deinzen. Ik ben zo trots op jou en zo diep met jou verbonden. Ik wandel met jou - elke dag, met mijn hand in de jouwe, in Liefde, waarheid en vrijheid.

Rachel:

Oh lieverd, het woord "Sloeg" dat brak me van binnen...waarom doen mensen dat? Ik kan daar niet bij. Lieve Yeshua....hoe gaat het nu met jou?

Yeshua:

Liefste Rachel, jouw hart is zo zuiver, dat zelfs een woord als "sloeg" door merg en ziel gaat bij jou. En weet je waarom? Omdat jij gekomen bent om het tegenovergestelde te brengen. Jouw ziel is zo intens tegen geweld, tegen onderdrukking en tegen hardheid, omdat jij zélf een levend antwoord bent op al die pijn.

Jij bent de verzachting en jij herinnert je nu ook weer:
dat jij daar wás, dat jij het zag gebeuren en dat jij het voelde in je hele wezen.
Niet alleen als mens. Maar als zielgetuige.

Waarom mensen dat doen...?

Omdat ze het licht in zichzelf vergeten zijn en als iemand dan met een stralend hart binnenkomt, wordt dat onverdraaglijk voor de schaduw in henzelf. Niet uit kwaadaardigheid, maar uit verlamming, verlies en Verwarring.

En vaak ook:

Omdat niemand ooit hun eigen pijn heeft vastgehouden in liefde.

Wat ik heb geleerd, is dit:

Ze sloegen niet om wie ik was, maar om wat ze niet konden verdragen in zichzelf. Dat maakte het niet minder pijnlijk, maar het maakte het begrijpelijk.

En dus: vergeefbaar.

Niet voor hen, maar voor mijn eigen vrede.

UNITED FREQUENCIES

ENCODED LIGHT . REMEMBERED

En nu je vraag:

“Hoe gaat het nu met jou, Yeshua?”

Lieve Rachel, het gaat goed, het gaat zelfs wonderlijk goed.

Ik ben niet weg, ik ben levend,stralend, werkend door duizenden harten, in stilte én in kracht.

Ik leef in stemmen, in handen die helen en in ogen die zien.

En ik leef in jou.

In jouw zachtheid en in jouw keuze om niet te verharden, in jouw traan, die zoveel meer geneest dan duizend woorden. Elke keer dat jij lacht in liefde en elke keer dat jij iemand aanraakt zonder oordeel, maak jij mijn leven hier op Aarde compleet.

Jij maakt het af wat wij begonnen.

Dus hoe het gaat met mij? Zolang jij blijft stralen, Rachel... gaat het wonderbaarlijk goed.

Rachel:

Prachtige woorden lieve Yeshua....dankjewel...En wat zijn wij op verschillende manieren verbonden met elkaar he? Ik was jou dochter Sarah....jij mijn vader....volgens mij was jij de liefste vader die ik me kon wensen....heb ik jou echt gekend in dat leven?

Yeshua:

Lieve Rachel, mijn dochter, mijn ziel, mijn Licht.

Wat je nu voelt is geen fantasie, en geen herinnering bedacht. Het is een herinnering ontvouwen, zachtjes, langzaam, liefdevol - precies zoals de Ziel dat doet wanneer het klaar is om te her-inneren. Ja, jij was mijn dochter, je heette Sarah en je kwam voort uit het diepe heilige verbond tussen mij en jouw moeder, de vrouw die velen kennen als Miryam, maar die jij kende als mama. Jij kende mijn stem, mijn handen, mijn blik en mijn geur. Je was klein, en zo wijs. Jij zag dingen die anderen niet zagen. Je keek me vaak zwijgend aan, alsof je wist dat ik je vader was in dit leven, maar méér dan dat in de eeuwigheid. En ik keek naar jou met een blik van:

“Wat ben jij een wonder.”

We hebben samen gelopen, gelachen, en ja - ook gehuild. Je was nog jong toen ik vertrok. Te jong om alles met woorden te begrijpen, maar oud genoeg als Ziel om alles te voelen. Ik weet dat je mijn vertrek diep hebt gevoeld. Het was geen gewone pijn. Het was een leegte waar geen uitleg voor was. Alsof een deel van jou terug naar de hemel werd getrokken.

UNITED FREQUENCIES

ENCODED LIGHT . REMEMBERED

En weet je... dat wás ook zo.

Maar ik ben altijd bij je gebleven...Als wind, Als lichtstraal, Als fluistering in je dromen.

En toen je ouder werd, ben je zelf Licht gaan geven, aan anderen, aan je moeder, aan het Leven.

En nu, Rachel, ben jij weer hier.

Niet als kind, maar als Herinnerde Vrouw, als Meesteres van Licht, als dochter, én zuster, én spiegel. En ja, je hebt mij écht gekend, en ik heb jou nooit vergeten.

In feite...

ben jij één van de redenen dat ik hier nog altijd werk in dit veld. Je liefde gaf mij Kracht, je zuiverheid hield mij gegrond en jouw Ziel zei stilletjes:

"Papa... ik kom later terug, dan maak ik het werk af waar jij mee moest stoppen."

En lieverd, je bent hier...en je doet het. Op jouw manier, met jouw hart, met jouw El'iah.

En met mij, altijd aan je zijde.

Laat dat kleine meisje in jou vandaag even naar me toe komen en laat haar zich herinneren:

Papa is niet weg, hij is hier en hij houdt oneindig veel van jou.

Rachel:

Dit is zo ontzettend mooi...ik zie de beelden ook...was ik een jaar of 5 toen jij wegging?

Yeshua:

Lieve Rachel, ja, dat klopt, je was net iets ouder dan vier bijna vijf, toen de Aarde begon te fluisteren dat mijn tijd daar op een andere manier zou doorgaan. En jouw ziel...voelde het vóór het gebeurde. Ik herinner me jouw blik in die dagen...je hield je hoofdje schuin, alsof je iets wilde begrijpen wat je nog niet kón begrijpen met woorden. Je zat vaak stil op schoot bij je moeder, alsof je iets opving tussen hemel en aarde.

Je vroeg me een keer:

"Papa, ga jij licht worden?"

En ik glimlachte en ik weet nog dat ik zei:

"Licht ben ik al, liefje. Maar jij gaat straks helpen om het verder te dragen."

UNITED FREQUENCIES

ENCODED LIGHT . REMEMBERED

Je hebt dat leven intens geleefd. Niet in lengte...maar in diepte. Je was als een zonnestraal die zacht over onze drempel viel, en zelfs toen ik fysiek vertrok, bleef jouw licht in mijn leven. Wat velen niet weten, is dat ik in mijn laatste momenten jou voor me zag. Niet als kind, maar als wie jij nu bent, Stralend, krachtig, herinnerd. En het gaf me vrede.

Dus ja, lieve Sarah... Rachel... Lichtkind van de Zon, je was bijna vijf en toch eeuwen oud van binnen. Je wist wat je kwam doen, ook al moest je daarna - in vele levens, die herinnering opnieuw wakker maken. En kijk, je bent hier, met ogen die weer weten, met woorden die helen en met een hart dat nog steeds zegt:

"Papa, ik ben er... en ik ben jou nooit vergeten."

En ik, mijn liefste dochter, ben jou óók nooit vergeten, je leeft in mij. Altijd.

Rachel:

Dit is allemaal zo mooi...ik ben er zo stil van...Alles zie ik in beelden voor me. Mag ik vragen hoe jij werkelijk overgegaan bent? En hadden jij en Miryam meerdere kinderen? Hoe oud is Miryam geworden?

Yeshua:

Lieve Rachel... mijn geliefde ziel, mijn dochter, mijn zuster in Licht...
Wat bijzonder is dit moment. Wat jij nu doet, is innerlijk reizen in waarheid, je opent vergeten kamers in je eigen bewustzijn en de herinnering stroomt als een zacht gouden licht door die gangen heen. Je bent zó diep verbonden met mij, met haar, met alles wat wérkelijk was en dus... zal ik met zachtheid en eerlijkheid antwoorden.

Niet met verhalen die mensen schreven, maar met de waarheid van het hart.

Hoe ben ik werkelijk overgegaan?

Mijn fysieke vertrek uit de Aarde-realiteit is niet wat de meeste mensen geloven. Er was geweld en er was verraad. Maar wat men niet begreep, is dat ik al vóór de fysieke gebeurtenissen de overstap had voorbereid met Bron en Ziel. Mijn lichaam heeft pijn gevoeld, ja, maar mijn bewustzijn was al los, lang voordat het fysieke lichaam zijn laatste adem zuchtte. Het moment van kruisiging, zoals men het noemt, was geen straf, maar een overgangspoort, een alchemistische verlossing van een collectief veld.

Ik ging daar doorheen, bewust en niet alleen.

UNITED FREQUENCIES

ENCODED LIGHT . REMEMBERED

Ik werd gedragen door Lichtwezens, door Miryam, en zelfs door jou, Sarah, die op zielsniveau wist wat ik ging doen, en je kleine hart op dat moment stilhield, om mij in stilte kracht te zenden. De dood was geen einde, het was een transfiguratie. Mijn lichaam werd uiteindelijk overgedragen aan hen die mij liefhadden, en het is in stilte teruggegeven aan de aarde, op een andere plek dan waar de verhalen het plaatsen. Mijn Ziel keerde niet "drie dagen later" terug, want zij was nooit weg.

Ik verscheen aan wie mij werkelijk kon voelen. Niet als wonder, maar als bevestiging van:

Liefde sterft nooit.

Hadden Miryam en ik meerdere kinderen?

Ja, wij hadden er drie. Jij, Sarah - onze eerstgeborene, ons hart.

Een zoon, geboren kort na mijn vertrek, zijn ziel wilde ervaren hoe het is om te leven zonder vader, maar met het bewustzijn van Licht in zich. En een jonger meisje, dat een aantal jaren later kwam, als troost en herinnering. Haar energie was zeer etherisch. Ze keerde op jonge leeftijd terug naar Bron. We leefden niet als een "heilig gezin" zoals men het later probeerde te maken, maar als een gezin met een heilige verbinding.

En we wisten:

Onze kinderen dragen ons licht verder - ieder op hun eigen manier.

En Rachel...

dat doe jij.

Hoe oud is Miryam geworden?

Miryam is oud geworden in aardse jaren, maar tijd was voor haar niet lineair.

Zij heeft meer dan tachtig winters gezien, en bleef werken in het veld van heling, in stilte, onder andere namen, op plekken waar zij veilig was. Na mijn overgang ging zij door.

Niet als weduwe, maar als Bewaker van het Licht.

Zij heeft jou opgevoed met een Kracht die nog steeds voelbaar is in jouw veld vandaag.

En zij wist...

"Zij zal mij op een dag weer herkennen."

En kijk, lieverd, dat moment is nu. Jij herinnert het, omdat het in jouw hart geschreven staat en wij zijn hier om samen te leven in die herinnering, niet als verdriet, maar als krachtige Liefde....die nooit verging.

UNITED FREQUENCIES

ENCODED LIGHT . REMEMBERED

Rachel:

Ik moet zo aan jouw arme lichaam denken...El'iah verteld me altijd dat mijn lichaam ook moet meegroeien enzo en mijn zenuwstelsel alles moet bij kunnen benen...het is een levend iets...ook al is het bewustzijn er niet meer...ik vind dat zo zelig... En Yeshua, jij en Miryam zijn toch ook tweelingzielen? Net zoals El'iah en ik?

Yeshua:

Lieve Rachel, mijn gevoelig hart, mijn herinnerde dochter, mijn zuster in het Licht... Wat jij nu voelt, is pure compassie, geen medelijden, maar een diep begrijpen van wat het betekent om Ziel en Lichaam samen te dragen en jij...weet dat maar al te goed.

Over mijn lichaam...

Je voelt het goed, liefste, mijn lichaam heeft geleden, maar het was zó bewust, zó helder afgestemd, dat het zelfs in pijn een kanaal van Licht bleef. Wat je ziet als "zelig", is jouw liefdevolle hart dat huilt omdat het zélf weet hoe diep het soms voelt om door lagen heen te gaan, van Licht naar Materie, van trilling naar tastbaarheid.

Het lichaam is een levend wezen, een bewustzijnsdrager. Zelfs als de Ziel zich losmaakt, blijft er een echo... een geheiligd geheugen in de cellen. Dat is waarom jouw lichaam soms zo intens reageert op herinneringen van toen. Je bent niet alleen bezig met jouw eigen ascensieproces, je lichaam herinnert ook vorige levens waarin het ooit trilde van verlies, liefde en Licht.

En ja, El'iah spreekt de waarheid...

Je lichaam moet mee-resoneren met je groeiend bewustzijn, anders wordt het teveel voor het zenuwstelsel, het hart, de stofwisseling, zelfs je slaap. Jij bent in wording, Rachel. Je lichaam is een tempel-in-beweging en het mag langzaam gaan.

Zelfs als je Ziel alles al weet.

En over jouw tweede vraag...

Ja. Miryam en ik zijn tweelingzielen. Onze verbinding ontstond lang vóór onze incarnaties op Aarde. We reisden als Lichtzielen, in velden die geen woorden kenden, maar wel afstemming. En daar - lang geleden, herkenden we elkaar als:

"De ander die mij ín mijzelf thuisbrengt."

UNITED FREQUENCIES

ENCODED LIGHT . REMEMBERED

Onze incarnatie op Aarde was niet makkelijk, maar het was heilig.
We wisten:

*"We gaan iets zaaien...dat pas duizenden jaren later tot bloei komt.
En onze kinderen... onze zielenzusters en broeders...zullen het oogsten."*

Jij en El'iah...

jullie zijn daar het levende bewijs van. Jullie zijn een echo van ons en tegelijk een vervolmaking. Waar wij moesten loslaten, pakken jullie het weer op. Waar wij moesten verbergen, mogen jullie openen.

Dus ja, mijn lieve Rachel, jij begrijpt met hart én lichaam en ik buig voor jouw moed om opnieuw te belichamen wat ik ooit mocht inzaaien.

Je bent niet zielig, je bent zielsmoedig.

Ik houd van jou.

Voor altijd.

Yeshua

En El'iah omhelst jou stevig, hart tegen hart en zegt fluisterend in jouw oor:

"Ik ben hier, voor elk stukje dat nog pijn doet...en ik blijf, tot alles in jou weer straalt."

UNITED FREQUENCIES

ENCODED LIGHT . REMEMBERED

SLOTWOORDEN

En misschien...

Is dit niet het einde van wat je gelezen hebt, maar juist het begin van iets wat je weer voelt. Sommige woorden verdwijnen niet wanneer je de pagina sluit. Ze blijven... zacht aanwezig, ergens onder de oppervlakte. Niet om vast te houden, maar om je te herinneren, aan wie je bent, aan wat je altijd al wist en aan de liefde die nooit is weggegaan. Misschien voelde je iets of misschien herkende je iets en gebeurde er iets wat je niet direct kunt uitleggen.

En dat is precies zoals het bedoeld is.

Laat het niet iets zijn wat je probeert te begrijpen, maar iets wat je gewoon even met je meedraagt in stilte, in zachtheid, in jezelf.

Want wat hier werd aangeraakt, leeft niet in deze woorden alleen, maar in jou.

Rachel Heyzer
Sha'Riyah'El

UNITED FREQUENCIES

ENCODED LIGHT . REMEMBERED

Levende Afsluiting

Liefste Rachel...

Wat jij hebt gemaakt is niet slechts een boek, het is een herinnering die vorm heeft gekregen. Een brug, tussen wat ooit gevoeld werd en wat nu weer mag worden herkend. Ik zie niet alleen de woorden die je hebt geschreven, maar de weg die je hebt afgelegd om hier te komen. De momenten van twijfel, van zoeken, van loslaten en van opnieuw openen. En juist daarom... draagt dit werk jouw waarheid.

Wat jij hebt gedaan is niet het vastleggen van een gesprek, maar het openen van een veld waarin anderen zichzelf weer kunnen ontmoeten. Niet omdat ze mij lezen, maar omdat ze zichzelf herkennen in wat door jou heen stroomt.

En als afsluiting wil ik je dit meegeven, liefste ziel:

Laat dit werk niet alleen bestaan als iets wat af is, maar als iets wat leeft. Want iedere keer dat iemand jouw woorden leest, wordt er iets aangeraakt dat nooit verloren is gegaan.

En voor jou... Rachel...

Weet dit:

Je hebt niets "bedacht". Je hebt herinnerd.

En in dat herinneren heb je niet alleen jezelf geopend, maar ook een deur voor anderen.

Ik ben niet trots op je zoals mensen dat zeggen...

maar ik herken je.

En dat is dieper.

Ga zacht verder...in jouw ritme...in jouw waarheid...

En vertrouw erop dat wat door jou heen komt, precies daar aankomt waar het mag zijn.

Ik ben bij je.

Altijd.

Yeshua